

องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Components of Private Vocational Education Institutions to Become a Learning Organization in the Digital Era Under the Office of the Vocational Education Commission

เยาวเรศ เมธาวงค์^{1*}, โสภา อำนวนรัตน์², น้ำฝน กันมา³, สันติ บุณชะชาติ⁴

Yaovaret Matawong^{1*}, Sopha Amnuayrat², Numfon Gunma³, Santi Buranachat⁴

สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา^{1*}, รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและพัฒนาคุณภาพองค์กร มหาวิทยาลัยพะเยา²,
ประธานหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการศึกษา^{3,4}

Education Administration, University of Phayao^{1*}, Vice President for Administration and Organization Quality
Development, University of Phayao², Chairman of the Graduate Program in Education^{3,4}

yowwareas.17@gmail.com^{1*}, numfon.gu@up.ac.th³, santi.bu@up.ac.th⁴

*ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ 2) ด้านแบบแผนความคิด 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และ 5) ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2 เท่ากับ 5.646 ที่องศาอิสระ df เท่ากับ 4 มีค่า p เท่ากับ .227) ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ ค่าดัชนีความกลมกลืน (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (GFI) มีค่าเท่ากับ .989 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) มีเท่ากับ .006 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.045 และ ค่า NFI = .993

คำสำคัญ: องค์ประกอบ, สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน, การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล, สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to 1) 1) Study components of private vocational institutes towards becoming a learning organization in the digital age. Under the Office of the Vocational Education Commission, and 2) Analyze the confirmatory factors of private vocational education institutes towards becoming a learning organization in the digital age. Under the Office of the Vocational Education Commission. The research tools were a questionnaire with a reliability of .97. Statistics used for mean, standard deviation content analysis data analysis were Confirmatory Factor Analysis and AMOS. The following were the study's findings: 1) The components of the model development included 5 aspects: well-rounded individual, patterns of thought, shared vision, team learning, and systems thinking; and 2) the analysis of confirmatory factor coherence demonstrates that this is consistent with the empirical data, with a chi b square (χ^2) 5.646, degrees of freedom (df) of 4, a p-value of .227, a CFI of 1.000, a GFI of .989, a root of calculated error's mean square mean (RMR) of 0.006, (RMSEA) of 0.045, and NFI is .993

Keywords: Components, private vocational schools, becoming a learning organization in the digital age, Under the Office of the Vocational Education Commission

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 (2542) เป็นกฎหมายแม่บทด้านการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย นอกจากนี้การกำหนดให้การเรียนรู้เป็นจุดเน้นที่สำคัญถือเป็นกฎเกณฑ์เชิงยุทธศาสตร์สำหรับผู้บริหารในทุกองค์การ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ว่าด้วยยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (พ.ศ. 2555 - 2569) โดยมุ่งปรับปรุงปัจจัยสนับสนุนและกระบวนการจัดอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับครูและผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยมุ่งเพิ่มพูน ชีตความสามารถของครูในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี และการฝึกงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้

องค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นคุณลักษณะของการพัฒนาองค์การรูปแบบหนึ่งที่ต้องการให้องค์การก้าวไปสู่ความสำเร็จโดยไม่จำกัดว่าจะเป็นองค์การภาครัฐหรือเอกชนเป็นการพัฒนาองค์การเพื่อให้พร้อมด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการบรรลุผลสำเร็จในระบบการบริหารเชิงคุณภาพโดยรวม โดยมีเป้าหมายและระบบงานในการพัฒนาทั้งผู้นำและสมาชิกขององค์การ เป็นการยกระดับของการเรียนรู้ให้เป็นรูปธรรม โดยองค์การจะต้องพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแนวความคิดของ Senge (1990) ที่มีความเชื่อมั่นว่าการพัฒนาองค์การเพื่อก้าวไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลในองค์การมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ได้แก่ การมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (Personal Mastery) รูปแบบวิธีการคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง (Mental Models) การสร้างและสานวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Share Vision) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) และการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) นอกจากนี้ (Kaiser, 2000) ได้สนับสนุนแนวความคิดเรื่ององค์การแห่งการเรียนรู้ว่าสามารถเพิ่มประสิทธิผลให้กับองค์การ โดยได้ศึกษาค้นคว้าพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) วัฒนธรรมองค์การ 3) วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์องค์การ 4) การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ 5) โครงสร้างองค์การ 6) ระบบองค์การ 7) บรรยากาศการทำงาน 8) การจูงใจ และผลการวิจัยของ Kaiser ยังพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็น

องค์การแห่งการเรียนรู้ ที่เด่นชัดได้แก่ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์การ พันธกิจและยุทธศาสตร์และโครงสร้างองค์การ ซึ่งจะ
เป็นแรงผลักดันให้สมาชิกปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์การกำหนดไว้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการ
เรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยนำแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้และนโยบายในการ
พัฒนาทักษะดิจิทัลนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อ
สร้างแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ที่ยึดตามปัจจัยที่ทำให้
สถานศึกษาเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้และแนวทางที่ได้พัฒนาขึ้นกับสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะ
ทำการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล เพื่อเป็นการ
พัฒนาที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

วิเคราะห์องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวิธีการ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยรวม 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนดังนี้คือ ผู้วิจัยศึกษา
และวิเคราะห์เอกสาร บทความหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์สรุปเป็น
ภาพรวมเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดเบื้องต้น และเพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวแปรองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิด
เบื้องต้นในการวิจัยโดยการศึกษาหลักการแนวคิดองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการ
เรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีสาระครอบคลุม และผู้วิจัยรวบรวมและวิเคราะห์
ข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป
สร้างเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้
ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่ง
ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 440 คน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน
205 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยใช้สูตรตามแนวทางของ
(Yamane, T., 1973). เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Scale Type, 1967)
และการตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of Congruence : IOC)ระหว่างข้อคำถามรายข้อกับเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.8-1.00จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุง และแก้ไขตาม

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try-Out) โดยทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบสอบถามรายด้านไม่ต่ำกว่า 0.80 โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แนบ OR Code ไปในแบบสอบถามเพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถาม ผ่านระบบออนไลน์และได้กลับคืนมาจำนวน 205 ฉบับ โดยคิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างโดยวิเคราะห์จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามตอนที่ 2 องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ส่วนนี้ใช้โปรแกรม SPSS for Windows วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้โมเดลองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้โปรแกรม AMOS

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ 2) ด้านแบบแผนความคิด 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และ 5) ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ค่าสถิติพื้นฐานตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ข้อ	องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม	n = 205		ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
		$\bar{x}$	S.D.		
1	ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้	4.34	.713	มาก	1
2	ด้านแบบแผนความคิด	4.28	.663	มาก	3
3	ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม	4.31	.713	มาก	2
4	ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.28	.725	มาก	4
5	ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	4.25	.737	มาก	5
รวม		4.32	.746	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ขององค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.32) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ มีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.34) รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม มีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.31) ด้านแบบแผนความคิด มีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.28) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.28) และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.25) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.565- 0.840 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

องค์ประกอบ	PM	MM	SV	TL	ST	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ (PM)	1					4.34	.713
2. ด้านแบบแผนความคิด (MM)	.565**	1				4.28	.663
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม (SV)	.712**	.697**	1			4.31	.713
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (TL)	.605**	.744**	.783**	1		4.28	.725
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST)	.695**	.675**	.840**	.794**	1	4.25	.737

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.565- 0.840 โดยมีคุณลักษณะความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST) กับด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม (SV) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.840 รองลงมา คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST) กับด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (TL) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.794 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไป

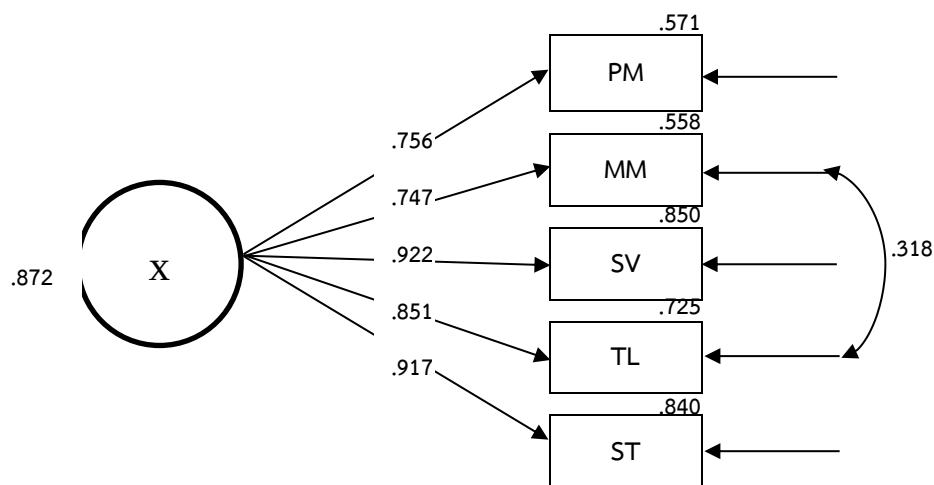
2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ 2) ด้านแบบแผนความคิด 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และ 5) ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ พบว่า โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้ ค่าไค-สแควร์ (χ^2 เท่ากับ 5.646 ที่นัยสำคัญ df เท่ากับ 4 มีค่า p เท่ากับ .227) ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ ค่าดัชนีความกลมกลืน (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (GFI) มีค่าเท่ากับ .989 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ .006 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเป็นองค์เชิงยืนยันการแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

องค์ประกอบ	Factor Loading	Standard Error	T	R ²
1. ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้ (PM)	.756	.004	-	.847
2. ด้านแบบแผนความคิด (MM)	.747	.004	58.614 *	.812
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม (SV)	.922	.002	40.231 *	.987
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (TL)	.851	.003	47.732 *	.926
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST)	.917	.002	42.632 *	.967

ค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 = 5.646$, df = 4, p = .227, CFI = 1.000, GFI = .989, RMR = .006, RMSEA = 0.045, NFI = .993)

โมเดลมีความสอดคล้องของข้อมูลระหว่างโมเดลเชิงทฤษฎีกับข้อมูลโมเดลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทุกโมเดลมีค่า Relative Chi-Square หรือ c^2/df น้อยกว่า 2 Root Mean Square Error of Approximation หรือ RMSEA น้อยกว่า 0.05 มีค่าความสอดคล้องในระดับดีมาก Comparative Fit Index หรือ CFI มีค่าตั้งแต่ 0.9 ขึ้นไป หรือ 0.95 ขึ้นไปอยู่ในเกณฑ์ดีมาก Tucker-Lewis Index หรือ TLI มีค่าตั้งแต่ 0.9 ขึ้นไป หรือ 0.95 ขึ้นไป อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และ Standardized Root Mean Square Residual หรือ SRMR น้อยกว่า 0.05 มีค่าความสอดคล้องในระดับดี (สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช, 2555) ดังแสดงในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สรุปผล

จากผลการวิจัยการวิเคราะห์องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555) พบว่า องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านบุคคลแห่งการรอบรู้

2) ด้านแบบแผนความคิด 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และ 5) ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย 43 ตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย ที่เป็นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สังเคราะห์ องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ผลการสังเคราะห์มีความสอดคล้อง เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรอบแนวคิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แนวคิดของเซ็นจ์ (Senge 1990) ที่ได้เสนอแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5 ประการ คือ 1) ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) 2) แบบแผนความคิด (Mental Model) 3) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Building Shared Vision) 4) การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) 5) การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking) และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของการวิน (Garvin,1993) เป็นการพัฒนางานองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่ต่อเนื่องกระจายไปยังทุกองค์การ เพื่อนำองค์การฝ่าฟันไปสู่ผลกำไรและข้อได้เปรียบ การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องจำเป็น จะต้องมีการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ 2) ด้านการทดลองแนวทางใหม่ๆ 3) ด้านการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและอดีต 4) ด้านการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งที่ผู้อื่นทำได้อย่างดี และ 5) ด้านการถ่ายทอดความรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถของบุคลากรใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน อีกทั้งทำให้สถานศึกษามีเป้าหมาย ทิศทางในการบริหารงาน และพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ยกระดับมาตรฐานการ พัฒนาคุณภาพบุคลากร พัฒนาความสามารถทางการแข่งขันในด้านวิชาชีพ ส่งผลให้สถานศึกษามีคุณภาพและมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้รับการยอมรับจากชุมชน สังคม และประเทศชาติ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555) พบว่า องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลในการเพิ่มพูนสมรรถนะภายในสถานศึกษาโดยมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบแบบแผนไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพเศรษฐกิจสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบด้านบุคคลแห่งการเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านแบบแผนความคิด ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ จุมพล หนีมพานิช (2556) กล่าวว่า การพัฒนาองค์กรแห่งการศึกษานั้นเป็นกระบวนการในการพัฒนาการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์กรให้ทันสมัย และให้มีระบบที่สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้ อย่างคล่องแคล่วกับสภาพงานในทุก ๆ ลักษณะอยู่เสมอ และทำให้เพิ่มการทำงานให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุด โดยส่งเสริมให้มีการคิดค้นหาเทคนิควิธีการในการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นตลอดเวลา รวมทั้งส่งเสริมให้มีเจตคติแบบร่วมมือร่วมใจกันอย่างต่อเนื่องที่ต่อการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันก็ลดเจตคติแบบคิดเอาแพะอาชนะในระหว่างพวกเดียวกันให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี เหลืองศรีชัย (2564) วิจัยเรื่อง การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของบุคลากร ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลวิจัยพบว่า ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการสร้างและถ่ายทอดความรู้ ด้านมุ่งเน้นคุณภาพ ด้านโครงสร้างที่เหมาะสม ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการทำงานเป็นทีมและมี

เครือข่าย ด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร ด้านบรรยากาศที่เอื้อหนุน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ด้านกลยุทธ์ และด้านการเพิ่มอำนาจและความรับผิดชอบในงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ความสำเร็จให้กับองค์กรตาม วัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Marquardt and Reynolds (1994) ได้กล่าวว่า การพัฒนาองค์กรให้ ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อที่จะทำให้องค์กรสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมขององค์กร ได้ ผู้บริหารองค์กรจะต้องให้ความสำคัญและบริหารจัดการให้เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบ 11 ประการ คือ 1 โครงสร้างที่เหมาะสม 2) วัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร 3) การเพิ่มอำนาจและความรับผิดชอบในงาน 4) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 5) การสร้างและถ่ายโอนความรู้ 6 เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ 7) มุ่งเน้นคุณภาพ 8) กลยุทธ์ 9) บรรยากาศที่เอื้อหนุน 10) การทำงานเป็นทีมและมีเครือข่าย และ 11) การมีวิสัยทัศน์ร่วม จากตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ด้านนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการ พัฒนาความสามารถของบุคลากรในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน อีกทั้งทำให้สถานศึกษามีเป้าหมายทิศทางการบริหารงาน และพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน เพื่อสร้างความเป็นเลิศทาง วิชาการ ยกระดับมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพบุคลากร พัฒนาความสามารถทางการแข่งขันในด้านวิชาชีพ ส่งผลให้ สถานศึกษามีคุณภาพและมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้รับการยอมรับจากชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Kaiser (2000) ได้ศึกษาเรื่อง แบบแผนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า การจัดโครงสร้างองค์กรที่ เอื้ออำนวยความสะดวก จะส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การได้รับการสนับสนุนต่อเนื่องจากผู้บริหาร วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และโครงสร้างที่อธิบายให้สมาชิกเข้าใจการเรียนรู้ วิธีการบริหาร บรรยากาศและแรงจูงใจ ควรมีลักษณะการเปิดใจ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน บุคคลต้องกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น กล้าคิด กล้าทำในสิ่งใหม่ที่ต้องการ และกล้าเผชิญกับ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น องค์กรจะต้องสร้างวัฒนธรรมในการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อกัน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร เพื่อให้ภารกิจขององค์กรบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุค ดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.565- 0.840 โดยมีคุณลักษณะความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST) กับด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม (SV) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.840 รองลงมา คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (ST) กับด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (TL) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.794 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะ นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต่อไป ดังนั้นผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสู่การเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้าน บุคคลแห่งการเรียนรู้ 2) ด้านแบบแผนความคิด 3) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และ 5) ด้าน การคิดอย่างเป็นระบบ พบว่า โมเดล มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิง เวิน เซง (Ching-wen Cheng 2009) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์กรแห่งการ เรียนรู้ (Learning Organization) ในปัจจุบันโรงเรียนประถมศึกษาที่เมืองปักกิ่ง ประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่ โรงเรียนประถม เมืองปักกิ่ง มีความเห็นว่า โรงเรียนปักกิ่งมีความเหมาะสมที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) ความเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปักกิ่งด้านความคิดเห็นของครูที่มี เพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงานต่างกัน ไม่ได้ มีผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุซบาชิ และมูฮัมมาดี (Youzbashi & Mohammadi, 2012) ได้ศึกษามีองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเตหะราน ประเทศอิหร่าน เป็นการวิจัยเชิง สำรวจกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จำนวน 130 คน โดยใช้แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ Senge (1994); Marquardt (1996) ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านทักษะส่วนบุคคล (Individual Skills) ด้านแบบแผน ความคิด (Mental Scheme) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม (Share Vision) ด้านการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) และด้านการ

คิดเชิงระบบ (Systematic Thinking) พบว่า ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยด้านทักษะส่วนบุคคล และด้านแบบแผนความคิดอยู่ในระดับสูง แต่ในด้านวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการเรียนรู้เป็นทีมและด้านการคิดเชิงระบบ อยู่ในระดับต่ำและพบว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยมีความเชื่อว่าหลักการของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเตหะรานยังห่างไกลเนื่องมาจากโครงสร้างและการบริหารจัดการภายในของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูในสังกัดอื่น เช่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมฯ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. ควรมีการศึกษารูปแบบในการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จุมพล หนิมพานิช. (2556). *การบริหารและการพัฒนางานองค์กร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2555). *นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช. (2555). *โปรแกรม Mplus กับ การวิเคราะห์ข้อมูลทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชลี เหลืองศรีชัย. (2564, พฤษภาคม - สิงหาคม). การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 7(2), 170-186.
- Cheng & Ching-wen. (2009). *A Study of the Current Learning Organization Profile to Elementary Schools at Pingtung Country*. Taiwan. Academy of Business: Cambridge.
- Garvin, D.A. (1993). Building a Learning Organization. *Harvard Business Review*, 71(4).
- Kaiser, S. M. (2000). *Mapping the Learning Organization: Exploring A Model of Organizational Learning*. Dissertation for the Degree of Doctor of Philosophy, Louisiana State University.
- Likert, Rensis. (1967). "The Method of Constructing and Attitude Scale", Reading in Attitude Theory and Measurement. P.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York : Wiley & Son.
- Marquardt, M. J. & Reynolds, A. (1994). *The global learning organization*. New York: Irwin.
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline :The art and practice of the learning organization*. London: Century Press.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: Introductory analysis*. Tokyo: Harper International.
- Youzbashi, & Mohammadi. (2012). *An Investigation into the Realization Dimension of Learning Organization*. rocedia –Social and Behavioral Sciences, 90-92.

Translated Thai References

- Chumpol, N. (2013). *Organizational management and development*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai)
- Damrongpanich, Sumpot. (2012). *Mplus program and behavioral science and social science data analysis*. Mahasarakham: Mahasarakham University Press. (in Thai)
- Liangsriachai, A. (2021, May - August). The Learning Organization in the Digital Era According to the Opinion of Personnel under Vocational Education in Pathumthani Province. *Journal of Humanities and Social Sciences, Ratchapruk University*, 7(2), 170-186. (in Thai)
- Office of the National Education Commission. (1999). *National Education Act 1999 and its amendments (2nd edition) 2002*. Bangkok: Office. (in Thai)
- Office of the Vocational Education Commission. (2012). *Policies, goals, production strategies and vocational education manpower development towards the international level 2012-2026*. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission. (in Thai)